

RAJONGÓK KÉRDEZIK (MOONPAPER, 1993/3)

Marian, miért nincs B oldal a One Step Behind You maxin? Nagyon csalódtok voltunk!

Marian: Egy B oldal a megjelenés ellenére másodlagos fontosságú, ugyanakkor olyan produkció, amely sok időt és erőfeszítést megkíván, legalább akkorát, mint az A oldal. Nem volt időm, mert időközben már elkezdtünk dolgozni az Alphaville-lel.

Marian, ki rajzolta a Celeste-pólón látható képet és mit jelent?

Marian: A kép Pablo Picasso egyik rézkarca és „Ze Minotaure”-nak hívják. Annak a mintegy száz illusztrációnak a része, amelyek 1930 és 1937 között készültek és „Vollard Suite” néven vált ismertté.

Marian, mi a mellérendelés értelme a Today-ban Berlinnek és New York-nak?

Marian: A Today egy igazi esetet ábrázol, eredeti elhelyezésben.

Alphaville, ki az az Eric a Headlines-ban?

Marian: Eric egy zenész barátunk. Tudni kell róla, hogy bonyolult kérdésekre egyszerű, frappáns válaszokat tud adni. Az Impossible Dream dalszövegét együtt írtuk Eric-vel, ez egy olyan dal, ami rajta lesz az új albumon.

Megtartjátok az ajándékokat, amit a rajongó küldenek nektek?

Marian: Mindig örülünk, amikor megkapjuk az ajándékaitokat, mindegyikhez ragaszkodunk. De kérnénk valamit: ezen ajándékok legtöbbször nagyon drága. Ne küldjétek ilyeneket! A kapcsolat a legfontosabb. Leveleitek, lapjaitok, ötleteitek, kérdéseitek, valamint rajzaitok, verseitek, novelláitok a legjobb ajándékok!

Láttok valamiféle különleges kapcsolatot Brueghel és Michelangelo között a The Breathtaking Blue borítóján?

Marian: Brueghel sokkal többször összefüggésbe hozható Bosch-sal, mint Michelangelo, ha a szellem és a stílus síkján szemléljük a dolgokat. Mindkettő közelebb állt a reneszánszhoz, képeiken a földi valóság tökélye különbözik a mennyeitől, jóllehet, a középkorban a mennyei valóság volt az értékadó. Brueghel „Turmban”-ja elmélkedik: a földi valóság tévedéseit összehasonlítja a mennyeivel. Michelangelo másként látta, mint szobrász és másként, mint építész. Egy kortársa mondta róla: „A Mester, aki megvilágít mindent ragyogásával. A mennyei Michelangelo Buonarroti.”

A History kazettáról kiderült, hogy néhány dalt, amit 1989-ben hallottunk először, már korábban megírtatok. (She Fades Away, Ariana) Lesznek olyan dalok az új albumon, amit még a 80-as években írtatok?

Marian: Nem.

Mondanátok valamit az Islands-ról, amelyről nem hallottunk a History előtt?

Marian: Az Islands egy feldolgozás. Az eredetét egy New Music nevű banda követte el. Egy csodálatos dal. 1987-ben játszottuk egy Tempodrome-i koncerten. Létezik egy 1990-es feldolgozás a Camouflage-tól, de nekem az különösebben nem tetszik.

A Universal Daddy első verziójának van valami köze a prostitúcióhoz?

Marian: A dal megkísérli bemutatni a változást a gyerekkortól a felnőttkorig. Így próbálom kifejezni, hogy a kísérlet nem sikerült. Nem tudom értelmezni a kórust, másrészt ez egy régi, meg nem jelent szövegtöredék. Egy 7 éves gyerek él egyedül, egy nagy, magányos házban a város peremén. Mindent a televízióból tanul, amit egy titkos, láthatatlan hatalom vezet. A gyerek szülei korán meghaltak, a tv az egyetlen barátja. A tv neve: univerzális apuci. Egy éjjel a gyerek azt álmodja, hogy a játékaik életre kelnek, a világ tele lesz mackókkal, ólomkatonákkal, fagyaltárusokkal és a tv kék fénye mindent bevilágít. Nincs már igazán mondanivalója, ezért nem is nagyon kedvelem ezt a dalt. A demo verzióknak sokkal jobban kiütözik a jellege, mint a későbbi hivatalos verzióknak.

Hogyan keletkezett a Next Generation, amely a kedvenc dalom? Van demo változata? Esetleg ötlet arra, hogyan lehetne újragondolni a dalt?

Marian: Ezt a dalt is játszottuk Bejrútban, egy másik, szerintem jobb verzióban. Már gondolkodunk azon, hogy kiadjunk egy CD-t, amin az eddigi B oldalak szereplnének újrakeverve, mint egy Second Harvest.

Mesélnétek arról, hogyan komponáltok egy új dalt?

Marian: Általában többet dolgozunk egy dalon, mint 12-18 óra. A For A Million-t például egy hónapig vettük fel. Néha hosszabb időre megszakítunk egy munkát, mint pl. a She Fades Away esetében, aztán más ötletekkel vettük elő pár év múlva. Aztán előfordult olyan is, hogy egy napig tartottak a felvételek, mint például a Next Generation és a Like Thunder esetében.